

rammen, nemlig ved de penge, som er afsat til humanitære indsatser. Det kan nok knibe med, tror jeg, at disse midler vil strække, og så må der efter Kristeligt Folkepartis opfattelse til-lægsbevillinger til. Vi vil ikke være med til at tage Danidapenge fra andre projekter og til andre formål end det, de er øremærket til nu. Vi vil ikke være med til at tage penge fra verdens fattigste.

For det, der er helt centralt for os, er, at vi ikke glemmer Afrika og verdens fattigste nød-lidende midt i strømmen af billeder af fordrev-ne og nødlidende mennesker fra Kosovo. Der-for synes jeg også, det er vigtigt at se tingene i større perspektiv, også at se på, hvordan andre lande gebærder sig i forhold til den hjælp, som andre mennesker i verden trænger til end netop de fordrevne kosovoalbannere.

Jeg synes, det er væsentligt at påpege, også over for allierede og mere konkret over for USA, at det er et ekstremt dårligt signal, det land sender, når det lever uanfægtet med en gæld til FN-systemet på over 8 mia. kr. og sam-tidig villigt lader pengene rulle til bomber.

Jeg mener, det er stærkt kritisabelt, at check-hæftet kommer hurtigt op af lommen, når det gælder om bevillinger til bomber, mens det ofte bliver i lommen, når det gælder om at bevilge penge til et FN-system og til en indsats, der i et længerevarende perspektiv i virkeligheden kunne sikre mere udvikling, mere fred og sta-bilitet i denne verden. Fra Kristeligt Folkepartis side mener vi, at vi også fra dansk side skal tur-de påtale den slags ting, også over for nære allierede.

Spørgsmålet om Afrika og den gældsfælde, som mange af de afrikanske lande, udviklings-lande i verden i det hele taget, er havnet i, trænger sig på. Her kan vi ikke bare sætte kik-keren for det blinde øje og lade stå til. Det gør vi heller ikke fra dansk side. Vi gør en aktiv indsats, også via det såkaldte hippieinitiativ, for at hjælpe de gældstyngede udviklingslande.

Jeg vil godt sige, at det er vigtigt, at den dan-ske regering forstærker presset over for EU og over for de store lande for at få dem til at være med til at bidrage til gældsletelse for verdens fattigste. Jeg er i den forbindelse enig med Enhedslistens ordfører, der tidligere i debatten her var inde på, at det helt rigtige at bruge år 2000 til i forhold til udviklingslandene faktisk er en fuldstændig gælds eftergivelse, sådan som der også peges på i Jubilee 2000-initiativet.

En eftergivelse af de fattige landes gæld, en gæld, som de alligevel aldrig vil kunne tilbage-betale, er helt nødvendig, hvis vi skal være med til at skabe en ny verdensorden, hvis vi vil være med til at skabe en ny verdensorden, der er bedre end den gamle.

En stadig vigtig aktør på den internationale scene er Den Europæiske Union. Den såkaldte vismandsrapport, der førte til Kommissionens afgang, afslørede en ramponeret forvaltnings-kultur i EU. Det er helt afgørende for EU's fremtid, at der nu bliver ryddet op. Det er ikke nok med en ny Kommission, men en ny Kom-mission er forudsætningen. Danmark må gå foran ved ikke at genudnævne Ritt Bjerregaard som kommissær, ikke på grund af Ritt Bjerre-gaard som person, heller ikke på grund af hen-des bedrifter, men det vil være totalt uaccepta-belt for befolkningen i EU, hvis mange af kom-missærerne bliver gengængere.

Regeringen burde derfor efter Kristeligt Folkepartis opfattelse for længst have fastslået, at Danmark stiller med en ny kommissær. At undlade at give dette signal er det samme som at signalere, at det er i orden også for de andre medlemslande at genudnævne deres kommis-særer, og det er det ikke. Vi vil fra Kristeligt Folkepartis side ikke have en genbrugskommis-sion, men en ny Kommission.

Til gengæld, når det gælder regeringens og især statsministerens holdning i dag til debatten om de fire danske EU-forbehold, vil jeg sige, at vi er glade for de meldinger, der er kommet i debatten her. Statsministeren balancerede sær-ligt i de bemærkninger, han gjorde omkring de-batten om EU-forbeholdet, mellem det krav, der fra nogles side rejstes om en folkeafstemning her og nu og så på den anden side de, der for tid og evighed, tror jeg statsministeren sagde, vil udelukke, at det danske folk igen skal høres.

Vi er i Kristeligt Folkeparti enige med stats-ministeren og regeringen i, at det vigtige nu er at lægge vægt på processen og ikke falde i den grøft, hvor man siger: Vi vil aldrig mere spørge befolkningen om de fire danske forbehold, de skal stå fast i tid og evighed, og på den anden side heller ikke falde i den grøft, hvor man si-ger: Nu skal vi bare have dem afviklet her og nu. Det er en fej strategi, begge disse veje.

Nu er det ikke bare et spørgsmål om strategi, det er et spørgsmål om at få genopbygget tilli-den i befolkningen til os, der er repræsenteret her i den lovgivende forsamling, og som altså har ansvaret for at forstærke Danmarks position